

**[Holger Eriksen.]**

flere Aarsager, men mon ikke den væsentligste er selve Kronens faldende Værdi, og Ansvaret herfor kan man formodentlig ikke lægge over paa et enkelt Parti. Jeg tror ikke, at det betyder ret meget for den faktiske Opsparing, om Renten er høj eller lav. Jeg tror heller ikke, at det betyder ret meget, om man skal betale større eller mindre Skat af selve Afkastningen. Den lille Sparer sparer kun op for at have en Kapital, og ikke for at kunne leve af Renterne, men det, som Spareren burde kunde kræve, er, at hvis han giver Afkald paa et vist Indkøb i Aar og sparer Pengene op, saa maa han ogsaa have Sikkerhed for den Dag, han vil bruge det Beløb, han har opsparat, at kunne købe noget tilsvarende derfor; det er dér, det er galt og har været galt længe. Jeg kan nævne et lille Eksempel. Da jeg var meget ung, tegnede jeg en lille Livsforsikring paa 2 000 Kr. Den Gang kunde jeg købe et Sæt Tøj for Aarspræmien. Nu har jeg betalt i 31 Aar, og naar jeg om to Aar faar Beløbet udbetalt, kan jeg ikke engang købe 4 Sæt Tøj for hele Beløbet. Det er det, der er galt. Skal man have Gang i Opsparingen, bliver man sikkert ogsaa nødt til at bestræbe sig for at stabilisere selve Værdimaaleren.

Det, der interesserede mig mest i det ærede Medlems Tale, var, at der blev udtrykt Haab om, at der kunde samles et Flertal for Afskaffelse af Restriktionssystemet. Det ærede Medlem har dermed genfundet Tonen fra før Valget i 1945, da han rejste omkring og bebudede Restriktionernes Bortfald. Den Tale fik siden en skurrende Lyd. Det ærede Medlem havde det Uheld, som han ikke havde forudset, at Venstre kom til at danne Regering og maatte gennemføre mange nye Restriktioner, om end ikke i det Omfang, som det var nødvendigt. Nu mener det ærede Medlem formodentlig, at der ikke mere er Risiko for, at Venstre kommer til at danne Regering, hvori jeg for øvrigt er ganske enig, og saa kan Talen om Restriktionernes Bortfald jo pudses op igen. Den lød dog maaske lidt mere overbevisende den første Gang, den blev holdt.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller ønskede ogsaa Restriktionerne bort og saa helst, at Prisloven gik samme Vej. Saa var der jo frit Slag for en uønsket Vareimport paa samme Maade som under Venstregeringen, og Følgerne skulde ogsaa nok blive de samme. Med Hensyn til Priserne var der jo ikke mere noget, der kunde hindre en kraftig Udplyndring af Forbrugerne. Det ærede Medlem ønskede ogsaa, at man skulde tillade Importørerne større

Indkøb paa een Gang af Hensyn til den kommende Prisstigning. Ja, men det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen profeterede jo Prislej, og det er vist den almindelige Mening hos Økonomerne, at medmindre Marshall-Planen skaber en ny Højkonjunktur, saa er Prislejdet ikke langt borte. Mon det saa er klogt at forcere Indkøbene kunstigt frem netop nu? Over for min Paa-visning af, at det under den socialdemokratiske Regering er lykkedes at formindske vor Gæld meget betydeligt, henviser det ærede Medlem til, at vi sikkert var parat til at modtage Marshall-Hjælpen, ogsaa den Del, som vi skal betale og altsaa have paa Kredit. Og det er jo rigtigt, men jeg ser ikke, at de to Ting har noget med hinanden at gøre.

Det ærede Medlem søgte i øvrigt efter Evne at forringe Resultaterne af Regeringens økonomiske Politik ved at henvise til Balanceplanen. Det hele var efter det ærede Medlems Mening sket ved Nedskæringer. Deroverfor gentager jeg, at en Undersøgelse af den faktiske Import viser, at den har været stærkt stigende for Raavarer, lidt stigende for let forarbejdede Varer, men faldende for Færdigvarer. Jeg gør opmærksom paa, at f. Eks. for 25 Mill. Kr. Spindstoffer let kan tilføre vort Land Nyttvarer for mere end f. Eks. 100 Mill. Kr. Færdigvarer. Deri ligger Nøglen til Forstaaelse af, at Regeringen har kunnet opnaa Balance, uden at det gik ud over Forbrugerne.

Det ærede Medlem er bange for Inflation. Det er vi ogsaa fra Socialdemokratiets Side, og jeg gør opmærksom paa, at noget af det, der i højeste Grad fremmer Inflationen, er, at man har bundet vore Priser til Udlandets, saaledes som det f. Eks. er sket for Landbrugsvarerne. Jeg er heller ikke blind for, at vort høje Prisniveau kan lægge Hindringer i Vejen for Eksportindustrien. Vi har været inde i en Periode, hvor alt kunde sælges, næsten ligegyldigt til hvilken Pris, men der kommer naturligvis en Dag, da der atter opstaar Kamp om Verdensmarkedet — en Kamp, vi ikke er særlig skikket til at tage op, bl. a. fordi vor Industri stod i Stampe under Krigen, medens Industrien i andre Lande simpelt hen blev tvunget til at modernisere og rationalisere. Hvis Industrien virkelig skal klare sig, vil den faa god Anvendelse for de Formuer, der er opsamlet i Henhold til Udbyttebegrænsningsloven — Formuer, som passende kan anvendes til at fremme Modernisering og Rationalisering. Hvis det Standpunkt, som det ærede Medlems Parti indtager over for denne Lov, blev ført igennem,